

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2013. október 20.
Évközi 29. vasárnap

Találjon hitet!

A katolikus egyház XI. Piusz pápa rendeletére 1926-ban tartotta meg első alkalommal a missziós vasárnapot, amelyet azóta minden esztendőben október harmadik vasárnapján ünneplünk.

E napon a világ minden részén a katolikus hívek azokra a hitelesítőkre gondolnak, akik a múltban és a jelenben vállalták, illetve vállalják, hogy hazájukat elhagyva más országokba mennek, hogy ott hirdessék Krisztus evangéliumát. Ugyanakkor minden templomban a missziók javára gyűjtés van, amellyel támogatjuk a föld másik részén élő missziós papok és szerzetesek munkáját. A szüntelen imádkozásról szóló evangéliumi példabeszéd befejező mondata jól kapcsolódik a missziós vasárnap mondanivalójához: „Csak az a kérdés, hogy amikor az Emberfia eljön, talál-e hitet a földön?” (Lk 18,8)

Ha az Egyház teljesíti krisztusi küldetését, és elmegy az evangélium örömhírével minden néphez, akkor bizonyára találni fog. Ha lesznek olyan fiatalok, akik egy kényelmesnek ígérkező életről lemondanak azért, hogy távoli orszá-

gokban hirdessék a krisztusi hitet, akkor bizonyára találni fog. Ha lesznek olyan hithirdető misszionáriusok, akik készek meghalni hitükért, s ezzel megerősítik hitükben az újonnan megtérteket, akkor az Emberfia fog találni hitet a földön.

Ne gondoljuk, hogy a missziós országok gondja nem a mi gondunk! Igenis a miénk is, hiszen mindannyian ugyanannak a közösségnek, az Egyháznak a tagjai vagyunk. Tudunk imádkozni a missziósokért és küldetésük sikeréért.

Misszió

A misszió alatt a szó szoros értelmében azt értjük, hogy olyan embereknek hirdetik a krisztusi evangéliumot, akik számára ez teljesen ismeretlen.

A hit hirdetése nem válhat soha csupán egyéni törekvéssé vagy személyes teljesítménnyé, hanem mindenkor az egyházi közösség részeként történik, azaz az egyén szolgálata az Egyház missziós küldetéséből való részesedés. A missziós lelkületre vonatkozóan Szent Pál apostol, akit az egykori pogány népek körében végzett missziós munkája miatt joggal nevezünk a „népek apostolának,” a következő útmutatást adja a tesszalóniekhez írt levelében: „Bízva Istenünkben, vállalni mertük, hogy hirdetjük az Isten evangéliumát a sok nehézség ellenére is” (1Tessz 2,2).

A hitről való tanúságtétel bátorságot kíván és küldetésstudatot feltételez. Bátorságot, hogy az üldözések idején, az elutasításokat megtapasztalva vagy az emberek közönyét látva is folytatódjon az evangélium hirdetése, sőt ezek a negatív tapasztalatok még buzgóbb szolgálatra ösztönöznek. A küldetés-tudat pedig azt jelenti, hogy a hithirdető mindenkor Isten megbízásából cselekszik, alázattal hallgat magáról, hogy Krisztust hirdethesse.

Gondoljunk arra, hogy minden megtérő ember öröm az Egyház számára, a keresztyények számára. A hit útjára rátaláló minden személy ajándék az Egyháznak. Ez az öröm hozzon új lendületet mindazok számára, akik az evangéliumot szavukkal és életpéldájukkal hirdetik!

Csak az a kérdés

Urunk, Jézus Krisztus! Te egykor így szóltál tanítványaidhoz: Csak az a kérdés, hogy amikor az Emberfia eljön, talál-e hitet a földön? Szavaid szíven találnak minket.

Egyházunk számára nagy kihívást jelent e kérdés. Találsz-e hitet a világ bármely részén, amikor újra eljössz? Találsz-e hitet a keresztyény hagyományokkal rendelkező, de azt olykor megtagadó Európában? Találsz-e hitet Mária országában, Magyarországon? Találsz-e hitet családjainkban? Találsz-e hitet bennem? Szüntelenül imádkozom, hogy növeld hitemet, erősítsd hitemet!

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Évközi 29. vasárnap
Kiv 17,8-13
2Tim 3,14-4,2
Lk 18,1-8

Hétfő
Róm 4,20-25
Lk 12,13-21

Kedd
Róm 5,12.15.17-19
20b-21
Lk 12,35-38

Szerda
Róm 6,12-18
Lk 12,39-48

Csütörtök
Róm 6,19-23
Lk 12,49-53

Péntek
Róm 7,18-25a
Lk 12,54-59

Szombat
Róm 8,1-11
Lk 13,1-9

Évközi 30. vasárnap
Sir 35,15b-17.20-22a
2Tim 6,6-8.16-18
Lk 18,9-14